Ekipa, ki je gostoljubno postregla romarje.

Po ustaljenem razporedu je bilo v cvetnem tednu spovedovanje v Geelongu, Altoni North, Springvalu in St. Albansu. Povsod je bil predvideni čas napolnjen z delom.

Nekaj posebnega je bila letos za slovensko občestvo v Melbournu velikonočna vigilija, ki smo jo pričeli ob 7. uri zvečer. Ozvočena je bila tudi dvorana, Matija Cestnik pa je ob pomoči žene Pavline poskrbel za to, da so imeli tam tudi sliko. Iskrena hvala obema! Med velikonočno vigilijo je Iris Dietner, učiteljica v naši Slomškovi šoli v Kew, prejela zakrament svetega krsta, birme in prvega svetega obhajila. Iris Anno Marie smo veseli sprejeli v naše verno občestvo in ji čestitali za to njeno zrelo odločitev. Njena botra Chrissy Mesarič nam jo je predstavila, Iris pa je ob koncu povedala o svoji odločitvi in o lepem zgledu, ki ga ji je dala Chrissy, ki je naša organistka. Velikonočno vigilijo smo sklenili z velikonočno procesijo, zahvalno pesmijo, blagoslovom in pesmijo Raduj se Kraljica nebeška, aleluja! V dvorani Baragovega doma pa je sledila agape – bratska pojedina – ki jo je pripravila misijonarka Marija, servirati pa so ji pomagale članice društva sv. Eme. Tudi tu je bilo zelo živahno še dolgo v noč. Nazadnje so se pridružili še Slovenci, ki živijo v hostelu in njihovi prijatelji. Potem pa je bila ura že precej čez polnoč.

Na veliko noč smo imeli obe sveti maši v cerkvi prav slovesni, še posebej seveda deseta. Res da je bilo kar nekaj ljudi med deseto mašo zunaj, so pa lahko vsi ob dobrem ozvočenju zunaj in v dvorani spremljali in sodelovali pri prazničnem bogoslužju. Toda če bi se malo pomaknili naprej proti oltarju, bi lahko vsi sledili oltarju. Enkrat pa bi res rad videl našo cerkev v Kew nabito polno – tudi po sredini, vse do oltarja in prezbiterija, kot sem to doživljal na Brezjah. Občudoval sem te ljudi. V poletni vročini so bili nagneteni kot srdine v konzervi. Za obhajilo je bil 'enosmerni promet' – skozi zakristijo ali kapelo Marije Pomagaj ven in nato pri stranskih ali glavnih vratih spet nazaj. Pa veste, da gre! Je šlo tako nedeljo za nedeljo. Hvala Bogu, so mi povedali, da je bilo za letošnjo veliko noč pri mašah precej nepoznanih obrazov. Naj vstali Gospod opogumi njih in nas!

ZAHVALA: Ob koncu desete maše sem se na veliko noč zahvalil vsem, ki oživljate to naše skupno središče, ki ste kakor žive opeke v zgradbi žive Cerkve. To zahvalo zapisujem sedaj tudi tukaj. Hvala pastoralnemu in gospodarskemu svetu, zaupnikom doma matere Romane, pevskemu zboru, pevovodkinji, organistom, akolitoma, mežnarjem, ministrantkam in ministrantom, društvu sv. Eme in njihovim sodelavcem, molitveni skupini, kulturnemu odboru, knjižničarki, ravnateljici in učiteljicam v Slomškovi šoli in tečaju za odrasle, pomočnikom pri urejevanju finančnega poslovanja, čistilcem in urejavalcem cerkve in okolice, tistim, ki krasite in skrbite za rože in zelenje na oknih, vrtu in okrog cerkve, mnogim, ki ste nas obdarovali za praznike in vsem dobrotnikom, ki s svojimi darovi pomagate ohranjati, vzdrževati in obnavljati cerkev in Baragov dom, upravnici in osebju v domu matere Romane. Hvala misijonarki Mariji za neutrudno delo v hiši, pisarni, cerkvi in v uredništvu Misli. Vstali Gospod naj vas vse blagoslovi in nagradi s svojo blago navzočnostjo.

PRENOVA CERKVE: Hvala Bogu, da smo lahko tako hitro in učinkovito rešili problem odvodnjavanja in zamakanja okrog zunanjih sten cerkve in dvorane. Sedaj nas čaka še glavno stopnišče z glavnim vhodom in vežo ter zunanja balkona ob ladji cerkve. Ob deževju so tukaj prava jezerca in voda seveda pronica preko betonske plošče v dvorano. V zimskem času bomo lahko še iskali najboljšo rešitev, da bomo lahko potem v naši pomladi že začeli z deli.

GENERALNO ČIŠČENJE in pletenje butaric je potekalo v čudovitem dnevu cvetne sobote – 47 nas je bilo. Končano delo je okronal BBQ. Darovi za butarice so na cvetno nedeljo zbrali $466.50 za cvetje v naši cerkvi.

Pletenje butaric na cvetno soboto 2003.

PROJECT COMPASSION nas je v postnem času vabil k delom solidarnosti z ubogimi. Vse, ki ste sodelovali pri tem, vabimo, da oddaste svoje prihranke, da jih odpošljemo.

ŠMARNICE bomo imeli v maju vsako nedeljo pri obeh svetih mašah, ob torkih ob 10. uri pri srečanju molitvene skupine, ob petkih ob 7.30 zvečer in ob sobotah ob 8.00 zjutraj.

MATERINSKI DAN praznujemo na drugo nedeljo v maju, toda program v naši dvorani bo že na prvo nedeljo v maju, 4. maja, po deseti maši. Na drugo nedeljo, 11. maja, bo sveta maša v Kew samo ob 9. uri, ob 11.30 bo maša v Geelongu in nato program v dvorani slovenskega društva Ivan Cankar ter kosilo, ob 5. popoldne bo sveta maša v St. Albansu. V Kew bo to nedeljo med sveto mašo

Veselo v Geelongu: predsednica Lojzka Kuhar, Jože Matkovič, Marija Pollak - Ahačič, zborovodkinja zbora Plamen iz Toronta in Lidija Čušin, po nastopu dekliškega zbora Plamen v domu Ivan Cankar.

prejel zakrament svetega krsta Erik Peter Rode, sin konzula Andreja Gregorja in Monike r. Bukovec iz Canberre. Ta dan bodo v Geelongu tudi KONZULARNE URE od 1.00 do 3.00 popoldne. V ponedeljek, 12. maja, pa so konzularne ure v Kew od 10.00 do 13.00.

DRUŽINSKO KOSILO bo spet na tretjo nedeljo v maju, 18. maja, po deseti maši.

SVETI OČE Janez Pavel II. je imenoval generalnega vikarja melbournske nadškofije msgr. Christopherja Charlesa Prowsea za pomožnega škofa v Melbournu. Škofovsko posvečenje bo v ponedeljek, 19. maja 2003, v stolnici svetega Patrika v Melbournu, ob 7.30 zvečer. Pomožni škof Prowse bo odgovoren za južni del nadškofije.

MARIJA POMAGAJ praznuje 24. maja. V naši cerkvi imamo njeno lepo podobo, ki jo je pred 25. leti okronal tedanji ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar (9. februarja 1983). V večeru pred njenim praznikom, 23. maja, bo ob 7.30 zvečer v stolnici sv. Patrika v Melbournu letna sveta maša za mašne strežnike. Somaševanje bo vodil nadškof Denis Hart.

Na praznik **GOSPODOVEGA VNEBOHODA** v četrtek, 29. maja, bosta sveti maši ob 8. in 10. uri dopoldne. **PATER FILIP** me bo nadomeščal v času moje odsotnosti, v drugi polovici julija in v začetku avgusta pa še **PATER VALERIJAN.** V domu matere Romane bosta na hrani, vesela pa bosta tudi kakšnega vašega vabila. Bratoma se že vnaprej zahvaljujem za pomoč. Na obisk svojih staršev, domačih in prijateljev odhaja tudi misijonarka Marija. Odpotujeva po 20. maju, vrneva se v začetku avgusta.

NOVO KNJIGO ob 25-letnici pouka slovenskega jezika v avstralskih šolah lahko kupite v naši knjižnici.

KRST:

Natasha JERNEJČIČ, rojena 13.12.2002 v Carltonu VIC. Mati Maria r. Jakac, oče John Jernejčič. Botra je Elizabeth Jakac. Kew, 06.04.2003. Ob krstu Natashe mi je stari ata posredoval še neobjavljen krst: Madeline FIAMENGO, rojena 28.01.2001 v Melbournu. Mati Sylvia r. Jernejčič, oče Jack Fiamengo. Botra sta

Tina in Cam Vanzin. Cerkev sv. Ignacija, Richmond VIC, 13.05.2001. Z veseljem bomo objavili tudi krste, poroke in pogrebe naših rojakov ali njihovih potomcev, pri katerih ni slovenskega duhovnika, prosimo pa vas, da nam to sporočite. Hvala! **KRST, BIRMA, EVHARISTIJA:** Iris Anna Marie DIETNER, rojena 21.05.1981 v Ljubljani. Mati Lidija r. Pipan, oče Lojze Dietner. Botra je Chrissy Mesarič. Iris je bila krščena, birmana in prejela prvo sveto obhajilo med velikonočno vigilijo, 19. aprila 2003, v slovenski cerkvi sv. bratov Cirila in Metoda v Kew.

Čestitke vsem novokrščencem, staršem in botrom! Čestitka Iris tudi za birmo in prvo obhajilo!

ODŠLI SO:

JANEZ DROFENIK je bil rojen 15.10.1935 v vasi Nezbišče na Štajerskem. V Avstralijo je prispel z ladjo marca 1960. Leta 1967 se je poročil z Anico (umrla leta 1987). V zakonu sta se jima rodili hčerki Majda in Lily. Bil je priden delavec, spoštovan in priljubljen med rojaki v St. Albansu. Bil je med prvimi člani, ki so leta 1981 ustanovili društvo Veseli lovci. Vedno je bil pripravljen pomagati pri gradnji kluba. Zaradi svoje pridnosti je postal ustanovni in častni član slovenskega kluba St.Albans, kamor je rad zahajal. Zadnji čas je bolehal. Umrl je v bolnišnici v Footscrayu 31.03.2003. Molitve zanj smo imeli v pogrebnem zavodu Tobin Brothers in naslednji dan, 3. aprila 2003, pogrebno sveto mašo v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu ter nato pogreb na Keilor pokopališču. V imenu članov kluba mu je v slovo spregovoril tajnik Gusti Vinko ter se mu zahvalil za vso njegovo požrtvovalnost in marljivost, za vse, kar je storil za slovensko skupnost.

VILJEM (VILI) VESEL je dokončal svojo zemeljsko romanje na veliko soboto dopoldne, 19. aprila 2003, ko ga je doma zjutraj zadela srčna kap. Umrl pa je tisto dopoldne v bolnišnici v Dandenongu. Rojen je bil v vasi Globel pri Sodražici 06.11.1932. V mladosti se je izučil izdelovati suho robo, v čemer je bil zelo spreten. Odšel je na delo v Nemčijo, tam je srečal svojo ženo Mili in leta 1966 sta prišla v Avstralijo. Tudi tu je Vili delal za Bosch.

V postnem in adventnem času je vedno prihajal k zakramentu sprave v Springvale. Tako je bilo tudi letos pred cvetno nedeljo. Sedaj je Vili Vesel poln veselja v objemu Vstalega Gospoda. Zapušča ženo Mili, sina Vilija, vnuka Brenta, brata Ivana z družino v Melbournu. Molitve zanj smo imeli v zavodu Tobin Brothers v Noble Parku 22. aprila, naslednji dan pa pogrebno mašo v cerkvi sv. Antona v Noble Parku ter nato pogreb na Springvale pokopališču.

NORIS BENC poročena TREVENA je umrla 21. marca 2003 v bolnišnici v Traralgonu. Rojena je bila 05.01.1966 v Traralgonu v Gipslandu. Zapušča moža Laurija, hčerki Lauren (9 let) in Sherriden (6 let), mamo Magdo in očeta Eugena ter brata Eugena z družino. Bila je dobra žena in mati svojima otrokoma. Do zadnjega je delala, dokler jo ni bolezen premagala. Zadnje tri dni so bili vsi njeni pri njej ponoči in podnevi. Umrla je v naročju mame in očeta.

Iskreno sožalje v luči vstajenja izrekam vsem sorodnikom in prijateljem pokojnih. Naj počivajo v Božjem miru! ***p. Ciril***

Po slovesnosti s sprejema novih vitezov v red Templarjev, 29.3.2003. Pokojni p. Bazilij je bil tudi vitez tega reda. In tako je naša cerkev še vedno gostoljuben kraj za njihove slovesnosti.

p. Valerijan Jenko, OFM, OAM;
p. Filip Rupnik, OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Rd., Merrylands NSW 2160
PO Box 280, MERRYLANDS NSW 2160)
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
E-mail: rafael@zeta.org.au

Sv. Rafael Sydney

NAJVEČJI PRAZNIK CERKVENEGA LETA je za nami, čeprav traja velikonočna doba vse do praznika sv. Trojice, ki je letos 8. junija, prej pa je še praznik Gospodovega vnebohoda. Takoj po sv. Trojici pa sv. Rešnje Telo in Kri. Vsem rojakom se iskreno zahvaljujemo za sodelovanje pri pripravah na praznike, za lepo udeležbo in za darove za vzdrževanje cerkve in sploh verskega središča, za čiščenje in krašenje, za misijone, za lačne, za »Project Compassion«, za vzgojo frančiškanskih bogoslovcev, itd. Naj vam Bog bogato poplača! Dobrotnikov se redno spominjamo v molitvah in pri sv. maši.

Postni čas smo obhajali s pobožnostjo križevega pota ob četrtkih, petkih in na 5. postno nedeljo pred mašo, ko je sodelovala tudi mladina. Redno smo molili za mir na svetu, ker je ravno tedaj divjala vojna v Iraku. Objavljali smo tudi na radiu in v Nedelji sv. križev pot, ki so ga prirejali frančiškani v Campbelltownu na postne nedelje in na veliki petek. Tudi Pavlinci so vabili na pasijonske igre v Penrose Park na cvetno nedeljo in na veliki petek. Udeležilo se je tudi nekaj naših rojakov, ki redno prihajajo na tamkajšnja romanja na fatimske dneve, vsakega 13. v mesecu. Naša skupina iz Merrylandsa bo z organiziranim avtobusnim prevozom romala tja 13. maja 2003. Prosimo, da se čimprej prijavite in poravnate potnino $20.

Naj omenim, da smo že na pustno nedeljo razdelili v cerkvi šparovčke »Project Compassion« in povabili vse, da bi v postnem času od pritrgovanja darovali za revne v Tretjem svetu. V ta namen je dobrodelna organizacija »Caritas Australia« poslala po župnijah ljudi, ki so pospeševali zanimanje za to hvalevredno postno akcijo. Pri sv. Rafaelu je o tem govorila in pokazala zanimive slike iz Bangladeša Milena Godec – Collusi, kjer je sama preživela nekaj tednov.

V velikonočni program je vključen tudi dušnopastirski obisk rojakov v **PERTHU**, ki bo prvi dve nedelji maja.

Stojnica je na razporedu 9. maja, GARAGE SALE pa v soboto, 24. maja.

Srečanje bolnikov in upokojencev bo v četrtek, 15. maja.

MAJNIŠKO POBOŽNOST s posebnim branjem šmarnic bomo imeli od četrtka do nedelje pri sv. maši. Lepo vabljeni, da pridete čimbolj pogosto, saj imamo toliko razlogov in prošenj, da jih izročimo Majniški Kraljici.

NEWCASTLE ima slovensko službo božjo v nedeljo, 29. junija. Ta dan je praznik apostolov Petra in Pavla, ko v domovini škofje posvečajo novomašnike.

Najnovejši dodatek v naši cerkvi je kip sv. Jožefa z detetom Jezusom v naročju. Nameščen je v kapelici ob zadnji steni, kjer je že od vsega začetka kip Matere Božje. Zamisel za ta dodatek, ki naj bi pospeševal pobožnosti k sv. Jožefu, je prišla od gospe Karmel Bonello, ki je redna obiskovalka naše

cerkve in je kip darovala, za kar se ji iskreno zahvaljujemo. Naj sv. Jožef skupaj z Marijo podpira njeno in naše družine v skrbi za zveličanje, pa tudi v častnih zadevah.

Slovenščina na internetu – kdor se zanima za pouk slovenščine, ki ga pripravlja lektorica Metka Čuk, naj kontaktira **metka@slovenian.com** ali obišče domačo stran **www.slovenian.com.**

O dogajanju pri sv. Rafaelu piše Uroš

Postni čas se je prevesil v drugo polovico, ko so nas iz Slovenije obiskali člani skupine »Črna mačka«. Že takoj tisto nedeljo po prihodu v Sydney so prepevali pri maši in se kasneje po maši v dvorani vsem rojakom predstavili s kratkim koncertom. Seveda so nas najbolj ganile pesmi, ki jih vsi poznamo še iz časov, predno smo zapustili svojo rodno domovino. Vsak se rad, pa čeprav nekateri s solznimi očmi, spomni prelepe Slovenije, njenih običajev in glasbe. To pa je bil tudi namen obiska glasbene skupine, da vsem prinese občutek domačnosti. Po obisku in razpoloženju sodeč jim je to tudi uspelo. V tednu pred cvetno nedeljo, v torek, 8. aprila, smo z molitveno skupino organizirali postno romanje na Mount Schoenstatt (Mulgoa), kjer je bil po obhajanju maše tudi križev pot v naravi. Zbralo se je veliko rojakov, tja pa je odpeljal tudi občinski mini avtobus. Spet se je pokazalo, da molitvena skupina popolnoma služi svojemu namenu in ljudi povezuje v cerkvi sv. Rafaela in na romanjih blizu in daleč. Pa je le prišla cvetna sobota, ko pri nas s pomočjo otrok Slomškove šole, njihovih družin, učiteljic in prijateljev izdelujemo butarice za nedeljski blagoslov. Zbralo se je veliko število spretnih rok, ki so svojo domišljijo razlili s pletenjem zelenja in pisanimi trakovi. Tudi Slomškova šola zasluži vse pohvale za prispevek k naši skupnosti, ki se mi zdi, da se je v zadnjem času kar malo pomladila.

Veliki teden se je pravzaprav začel na dvorišču cerkve v Merrylandsu, ko smo blagoslovili oljčne vejice, butarice in ostalo zelenje, ki so ga prinesli ljudje v res velikem številu. V sredo smo prisostvovali škofovi maši v Blacktownu in posvetitvi sv. olj, ki jih je za naš center iz škofovih rok prejela družina Lipec iz Parramatte. Naslednji dan pa so jih pri praznični maši velikega četrtka pri darovanju prinesli v procesiji. Po maši smo Kristusa položili v božji grob, okrog katerega se je tisti večer in naslednja dva dni k molitvi zvrstilo več rojakov. Na veliki petek so prisostvovali tudi obredu velikega petka in križevemu potu na dan Jezusove smrti na križu. Obrede je pater opravil tudi na podružnici v Wollongongu. Na veliko soboto smo dvakrat blagoslovili velikonočne jedi, ki so jih pripravile naše mame, zvečer ob mraku pa začeli z blagoslovom ognja in velikonočno vigilijo. Alelujo smo zapeli z velikim veseljem ob Kristusovi zmagi nad smrtjo, po maši pa vsakomur zaželeli vesele in blagoslovljene praznike. Velikonočno jutro je bilo le nadaljevanje vigilije velike sobote, ko je ob 8. uri zjutraj prepeval mešani zbor, ob 10. uri pa mladinski zbor. Pri obeh mašah se je zbralo kar precej vernikov, ki se čutijo povezani z našim verskim centrom. Slovenska praznična sveta maša je bila tudi v Wollongongu in v Canberri.

Velikonočni ponedeljek pa je končno prinesel našo tradicionalno prireditev »Pirhovanje«, na kateri nas je s petjem in glasbo pa tudi z raznimi igrami zabavala »Črna mačka«. Podelili smo tudi 16 nagrad, ki so jih sponzorirala slovenska društva in naši prijatelji ter dobrotniki verskega središča. Glavno nagrado – barvni televizor, katere sponzor je bil kar »sv. Rafael«, pa sta po izvlečeni kuverti s pomočjo p. Filipa dobila naša organistinja in moja sodelavka pri pevskem zboru Milka Stanič in njen mož Darko. Čestitamo! Nekateri zmagujejo, nekaterim pa ostaja upanje za v naprej.

Omeniti in seveda pohvaliti je treba vse pevce mešanega zbora, ki so redno hodili na vaje, pa ne samo to, zaradi moje enotedenske odsotnosti so bili pripravljeni delati tudi »overtime«. Vse to trdo delo pa se je pokazalo, oz. bolje rečeno slišalo, na cvetno nedeljo in seveda na veliko soboto ter na samo veliko noč. Naj pohvale, ki so bile izrečene na račun prazničnega petja, veljajo kot vzpodbuda za naprej. Res je, da nekateri prihajate od precej daleč, vendar peti Bogu v čast vseeno nekaj pomeni. Korajžno naprej!

KRSTI

Daniel Alexander TOMŠIČ, Kellyville, NSW. Sin Marka Davida in Anande Julie roj. Leman. Botra sta Sara in Matthew Leman. Sv. Rafael, Merrylands, 26. april 2003.

Našim malčkom in njihovim staršem ter botrom čestitamo k prejemu zakramenta sv. krsta.

POKOJNI

Dne, 7. februarja 2003 je v Rozal North Shore bolnici umrl **VILI MRDJEN.** Rojen je bil 6.4.1908 v Puli (Hrvaška), kot sin Boža in Danice roj. Kalmeta. V Ljubljani je diplomiral za inženirja kemije. Leta 1940 se je v Ljubljani poročil z Marijo roj. Stojan, ki je po rodu iz Ljubljane. Bil je zelo navdušen športnik, med drugim tudi nogometni sodnik. S tem se je začel ukvarjati že v Ljubljani, kasneje pa tudi v Avstraliji. Poleg žene Marije zapušča hčerko Andrejo poročeno Evans, s hčerko Ingrid in sina Lovrenca, ki ima sinova Nikija in Johnnyja.

Dne 13. aprila 2003 je na svojem domu v Petershamu umrl **JOŽE CONZEK.** Pokojni je bil rojen 9.8.1926 v Gabrju pri Celju. Po poklicu je bil električar. Leta 1954 je odšel v Gradec in se zaposlil v tovarni motornih vozil Puch. Leto pozneje je prišla za njim v Gradec Ivanka Čmajne, ki je po rodu iz Dobrne pri Celju. Kmalu sta se poročila. V Avstralijo sta prišla leta 1956. Rodil se jima je sin Charlie. Pokojnik je v Avstraliji delal v tovarni stekla v Redfernu. Pri starosti 52 let je prvič utrpel kap in se zdravil v Prince Alfred bolnici. Leta 1984 je doživel hud srčni napad in precej časa preživel v bolnici v Lewishamu. Po tem je bil zaposlen v Breison Bros. podjetju. Poleg žene Ivanke in sina Charlia zapušča tudi vnukinjo Kelly. V Mengšu ima še edino nečakinjo Silvo. Pogrebne molitve so bile opravljene na veliki četrtek, 17. aprila 2003, v cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu, pokopan pa je bil na slovenskem pokopališču na Rookwoodu.

Vsem žalujočim omenjenih pokojnih izrekamo iskreno sožalje. ***p. Valerijan***

Po trudapolnem delu

Ko se po trudapolnem delu v znoju
podam še enkrat voljno med gredice,
misleč na dnino zgrbljene ženice,
sem z Bogom, z zemljo in s seboj v pokoju.

Le kaj takrat čutila bom, ko v soju
luči poslednje, v vonju voščenice,
prejelo pravi žig bo moje lice,
v neizogibnosti po zadnjem boju

mesa, ki se je željam pokorilo,
srca, ki so spoznanja mu vir petja,
saj se z življenjem je prenapojilo

v iskanju neomajnega zavetja,
in šibke duše pod gorja gomilo
na predvečer življenjskega poletja.

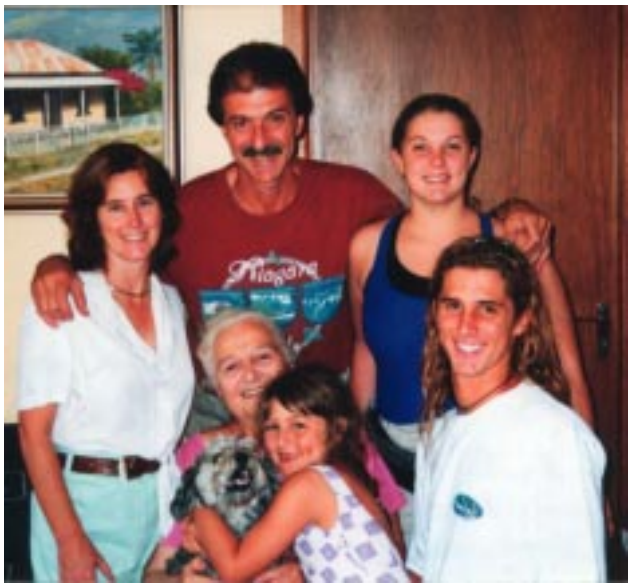

PAVLA GRUDEN, rojena 1921, živi že od leta 1948 v Avstraliji. Na fotografiji je s sinom in njegovo družino. Svoje prve pesmi je objavila v naših Mislih v petdesetih letih. Matjaž Kmecl pravi o njej, da "je povsem svojevrstna in v mnogočem izjemna osebnost slovenskega zdomstva v Avstraliji. Njen dom v obrobnem sydneyskem Inglebournu je bil in ostaja kljub njenim osemdesetim letom žarišče slovenske energije; pri njej se oglašajo vsi zanimivejši obiskovalci iz matične domovine in enako avstralsko-slovenski 'kulturniki'." Lani je Prešernova družba v Ljubljani izdala njene pesmi v knjižni zbirki **LJUBEZEN POD DŽAKARANDO** (124 strani). Pesmi posveča rojakom blage volje. Pesem *Po trudapolnem delu* je iz omenjene zbirke v delu *Porumeneli listi,* stran 78. Njena prva samostojna pesniška zbirka pa je bila **SNUBLJENJE DUHA**, leta 1994.

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903
E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

sv. druzina AdELAIDE

PRAZNIK KRISTUSOVEGA VSTAJENJA je za nami, letos nas navdaja z lepimi občutki, saj smo se nanj pripravljali skozi štiridesetdnevni post. Skozi vse leto se vsak petek zbiramo k dopoldanski maši, po maši pa k molitvi za razne potrebe naše skupnosti, za Cerkev in svet. Tudi postni čas je bil zaznamovan ob petkih najprej s sveto mašo, po maši križev pot in molitev za poklice. Vedno se je zbralo kar nekaj rojakov, ki se ne naveličajo in redno prihajajo k petkovi dopoldanski sveti maši. Ko sem nagovoril gospoda zrelih let - pravi: »Vsi smo potrebni molitve, grešni smo in slabotni, molitev nam daje moči in upanja«!

Na cvetno soboto se nas je zbralo nekaj starejših, mlajših in rosno mladih k barvanju "pisanic ali pisank" k tej lepi umetnosti, ki zahteva vaje in vaje in vaja dela mojstra. Tudi letos je bilo udeleženih nekaj novih talentov, upam, da bodo nadaljevali z barvanjem pisanic. Po vsej verjetnosti bomo še med letom za tiste, ki imajo resen namen se ukvarjati s to umetnostjo, zbrali k vajam risanja, predvsem pa pravilnemu nanašanju barv.

Letošnji veliki teden je privabil s pričetkom cvetne nedelje lepo število rojakov. Že na samo cvetno nedeljo je bila ob tako lepem jesenskem vremenu kar polna cerkev. Pred mašo je bil najprej blagoslov oljčnih vej. S petjem smo se v procesiji napotili v cerkev, kjer je sledila sveta maša, med mašo smo imeli dramatiziran pasijon. Oljčne veje pa so že iz dreves, ki rastejo na cerkvenem dvorišču, ki smo jih posadili s tem namenom, da ni treba naokoli iskati oljk. Poleg vej pa prinašajo kar nekaj deset litrov okusnega olja.

Na veliki ponedeljek je bila v katedrali krizmena maša, h kateri smo se s škofom na čelu zbrali duhovniki iz adelaidske nadškofije. Med mašo je nadškof prvič nagovoril vernike in jih vzpodbudil, naj molijo za duhovnike in za nove poklice, nato je nagovoril nas duhovnike: "Kristus naj bo vaš vzor v molitvi, ljubezni in žrtvi..." Po maši je bil blagoslov olja - vsa leta je bil med mašo. Iz župnij in emigrantskih skupnosti so prišli predstavniki, vsako župnijo in skupnost so poklicali po imenu, našo skupnost je zastopala Rosemary Poklar.

Na veliki četrtek smo imeli zvečer sveto mašo v spomin na zadnjo večerjo. Po maši je bil prenos Najsvetejšega v stransko kapelo, simbolično ječo, v kateri je lepa slika, ki jo je naslikal pred leti g. Frank Ahlin in upodablja "zvezanega Jezusa v ječi". Po maši je bila še molitvena ura velikega četrtka iz knjižic, ki jih je pred leti dal ponatisniti p. Metod Ogorevc, molitev za nove poklice in zvestobo poklicu.

Na veliki petek je bilo bogoslužje velikega petka kot po ostalih avstralskih cerkvah popoldne ob tretji uri. Lepo sončno vreme je privabilo lepo število ljudi. Po obredih je bil odprt božji grob in izpostavljeno Najsvetejše. Pred božjim grobom stoji velik lesen križ, čez prečnim brunom pa je belo platno. Tudi božji grob je nekaj posebnega v naši cerkvi, avstralska Cerkev tega ne pozna. Pri božjem grobu smo to popoldne molili rožni venec s petjem.

Na veliko soboto smo se ob 10. uri zbrali h križevemu potu, nato je sledilo češčenje Jezusa v božjem grobu vse do 7. ure zvečer. Popoldne in zvečer po vstajenju so se bohotile lepo okrašene košare in cekarji z velikonočnimi jedili. Izgledalo je, kot da tekmujejo, katera bo pripravila najlepše okrašeno košaro, seveda pa je prava okrogla in največja bila "gospodova", kakor doma, tako tudi v izseljenstvu, me vedno spominja, kako je moja mama pripravila "velikonočni žegen" in s kakšnim spoštovanjem se je naša družina na velikonočno jutro po prvi maši in vstajenski procesiji zbrala k velikonočnemu zajtrku. Za moje sedaj že pokojne starše je to bil svet trenutek in ga hočem ohraniti.

Po blagoslovu velikonočnih jedil v cerkvi Svete, Družine.

Po končani vigiliji je bila vstajenska procesija s petjem in svečami okoli cerkve. Po končanih obredih pa je mogočno zadonela iz grl vseh zbranih zahvalna pesem ob velikem prazniku Kristusovega vstajenja.

Na veliko noč zopet čudovito toplo, res velikonočno vreme. K maši se je letos zbralo veliko mladih družin, že kar nekaj let ni bilo takega obiska in seveda veliko otrok. Nekateri so bili kar presenečeni, ko so pri obhajilu dobili čokoladni pirh (tisti, ki še niso bili pri prvem obhajilu). Po končani maši pa sem vsakega nagovoril pri izhodu iz cerkve mu s stiskom roke zaželel lepe praznike in naj Vstali Kristus podeli mir in blagoslov. Ministrant Branko pa je vsakega obdaril s pirhom, ki so jih na veliki petek pripravili Angela Dodič ter Marija in Jože Vuzem. Največje veselje pa je bilo za otroke.

Iz adelaidskega arhiva: Veselo na pirhovanju.

Rosemary Poklar je napovedala, da so okoli cerkve in pred hišo skriti velikonočni čokoladni pirhi. Otroci so se zagnali iz cerkve. Lojze Poklar je kar glasno rekel: ”Pater, Vas bodo podrli.” Lepo jih je bilo videti, kako je vsak hotel čim več najti. Rosemary je posebej poudarila, da tisti, ki najde največ, mora deliti s tistim, ki ni nič našel. Vsi so se vračali ta velikonočni dan na svoje domove veseli in razigrani. Bog daj, da bi ti dnevi imeli tudi duhovne sadove in, da bi se predvsem mladi radi vračali v slovensko cerkev.

Vsem pa, ki ste pomagali: od pevcev, bralcev, vam, ki ste darovali cvetje, predvsem pa velikodušno dali svoj velikonočni dar za cerkev - iskreni Bog plačaj!

Še vabilo vsem našim rojakom: **4. maja** letos bo popoldne ob 2.30 na športnem igrišču Christian brothers Colledge **“Marijanska procesija”.** Vsako leto se zbiramo ob naši banderi, na kateri je podoba Marije Pomagaj z Brezij. Tudi letos ste vabljeni, posebej še narodne noše. Geslo letošnje procesije je: ”Molitev za mir na bližnjem Vzhodu in v svetu”. Nadškof Wilson nas vse vabi.

Prvega maja bo dopoldne ob 9.30 sveta maša in **šmarnice,** ob koncu litanije. Skozi ves mesec maj, ki je posvečen naši nebeški Materi Mariji, bodo ob petkih med dopoldansko in ob nedeljah med mašo šmarnice. Na drugo nedeljo v maju pa se bomo spomnili vseh naših mater z molitvijo in lepo mislijo.

Nedeljska šola je v našem verskem središču vsako drugo in zadnjo nedeljo v mesecu. Vse starše vabim, da pripeljete svoje otroke. Šola se začne na začetku maše do darovanja. Pri darovanju pridejo v cerkev in sledijo maši.

Za tiste, ki bi želeli k prvemu obhajilo ali birmi pa je posebna priprava, ki traja dve leti in seveda resno in redno delo.

Vabljeni! ***p. Janez***